

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL) den 19. januar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 279 (alm. del) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 279:

I svaret på UUI alm. del - spørgsmål nr. 131 (side 3): "Det antages endvidere, at Børnekonventionen ikke indeholder en bredere beskyttelse af retten til familielivet end artikel 8 i EMRK." I samme svar står På side 4: "Udlændingemyndighederne er forpligtet til at efterleve Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, ved behandlingen af de enkelte sager og skal således i hver enkelt sag foretage en konkret og individuel vurdering, hvor relevant praksis fra navnlig Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol inddrages. Der kan i forhold til børn f.eks. være situationer, hvor FN's børnekonvention, herunder konventionens artikel 3, stk. 1, om hensynet til barnets tarv, kan have betydning for, om der skal gives tilladelse til familiesammenføring på et tidligere tidspunkt. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den herboende er et uledsaget mindreårigt barn, hvis forældre søger om familiesammenføring. I sådanne tilfælde kan et afslag på familiesammenføring være særligt indgribende allerede inden for det første år." Vil ministeren redegøre for den tilsyneladende modstrid mellem de to udsagn og oplyse, hvorvidt Børnekonventionen i visse situationer kan siges at indeholde en bredere beskyttelse af retten til familielivet end artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)?

Svar:

1. Hverken FN's konvention om barnets rettigheder (børnekonventionen) eller Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) indebærer en generel og ubetinget ret til familiesammenføring.

Efter EMRK artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Ifølge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol omfatter retten til et familieliv retten til at opretholde et eksisterende familieliv, f.eks. ved at staten undlader at udvise et familiemedlem, samt i visse situationer statens positive forpligtelse til at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for at udøve et familieliv, f.eks. ved at staten giver et familiemedlem opholdstilladelse. Medlemsstaterne har dog en relativt bred skønsmargin i denne henseende.

For en nærmere beskrivelse heraf henvises til pkt. 2.2.2.1 i lovforslag nr. L 87, som blev fremsat for Folketinget den 10. december 2015.

22. februar 2016

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsnr. 2016 - 680

I præamblen til børnekonventionen anføres det, at familien – som den grundlæggende enhed i samfundet og naturlige ramme for alle sine medlemmer og særligt børns vækst og trivsel – bør gives den nødvendige beskyttelse og hjælp, og at barnet med henblik på fuld og harmonisk udvikling af sin personlighed bør vokse op i et familiemiljø.

Det grundlæggende hensyn til barnets tarv fastslås i artikel 3, stk. 1, i børnekonventionen, hvorefter barnets tarv i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for social velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal komme i første række.

Efter artikel 9, stk. 3, i børnekonventionen, skal deltagerstaterne respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets tarv.

Efter artikel 10, stk. 1, i børnekonventionen, skal ansøgninger fra et barn eller dets forældre om indrejse i eller udrejse fra en deltagende stat med henblik på familiesammenføring behandles på en positiv, human og hurtig måde af deltagerstaterne. Deltagerstaterne skal endvidere sikre, at indgivelse af en sådan ansøgning ikke medfører negative virkninger for ansøgere og deres familiemedlemmer.

Efter artikel 10, stk. 2, i børnekonventionen skal et barn, hvis forældre har fast bopæl i forskellige stater, have ret til, undtagen under særlige omstændigheder, regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre.

2. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol inddrager i praksis en række internationale retskilder ved fortolkningen af EMRK. Således fortolkes bl.a. artikel 8 i EMRK om retten til respekt for familielivet i relation til retten til familiesammenføring af børn og forældre i lyset af børnekonventionen, jf. f.eks. *Maumousseau and Washington v. France* (no. 39388/05).

Børnekonventionens bestemmelser er imidlertid fokuseret på børns behov, jf. bl.a. hensynet til barnets tarv i artikel 3. Børnekonventionen indeholder således bestemmelser, der uden at regulere retten til familieliv, jf. EMRK artikel 8, efter omstændighederne kan få betydning for retten til familiesammenføring for f.eks. uledsagede mindreårige. Dette er baggrunden for, at der i besvarelsen af 23. oktober 2015 af spørgsmål nr. 131 (Alm. del) fra Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget henvises til børnekonventionen i relation til adgangen til familiesammenføring til uledsagede børn.

Inger Støjberg

/

Jesper Gori